

Głos Leszczyński

Wyd.: Drukarnia Leszczyńska, Spółdz. z o.o.

Adres redakcji i administracji:

Leszno (Woj. Pozn.), ul. Wolności 21. — Tel. 61.

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Trzy bezpłatne dodatki tygodniowe:
Ognisko Domowe, Przyj. Rolnika i Arkusze powieści.

Ojczyznę
buduje sięspełnieniem
obowiązków

Nr. 36.

LESZNO, czwartek dnia 15 lutego 1934 r.

Rok XV.

Starhemberg czy Dollfuss?

Budapeszteński dziennik „Ujtsag” przyniósł przed kilku dniami wiadomość, iż hr. Starhemberg, przywódca Heimwehry austriackiej, postawił kanclerzowi Dollfussowi ultimatum. Starhemberg zmobilizował bowiem i postawił na nogi w całym Tyrolu wszystkie bojówki Heimwehry i w pełnym uzbrojeniu skierował je do głównych punktów zbrojnych. Mając tę siłę zbrojną w ręku, oświadczył Starhemberg kanclerzowi Dollfussowi co następuje: „Heimwehra tyrolska stawia sobie jako cel usunięcie raz na zawsze w Austrii wszelkiej formy panowania demokracji. On, Starhemberg, oświadcza, iż Heimwehra stoi z bronią u nogi i nie odstąpi od swoich żądań dopóki, dopóki jej program nie będzie rzeczywistym, dopóki z ratusza wiedeńskiego nie będą usunięci rządzący Wiedniem socjaldemokraci”.

Pragniemy, mówił dalej hr. Starhemberg, dopomóc kanclerzowi przy przeprowadzaniu jego planów. O ileby jednak to nie nastąpiło, o ileby kanclerz nie dopiął celu, jesteśmy zdecydowani przystąpić sami do działania, wziąć sprawę we własne ręce!”

Jeśli wersja dziennika budapeszteńskiego oddaje dokładnie i wiernie przebieg wydarzeń, w takim razie wyjaśniona jest już sytuacja, w jakiej znalazł się kanclerz Dollfuss. Długa, obfitująca w rozmaite drastyczne momenty walka o władzę między Starhembergiem a kanclerzem weszła teraz w fazę decydującą. Walki uliczne w Wiedniu, stan obciążenia zawieszony nad stolicą Austrii, rozruchy o krwawym przebiegu w Styrii, w dolnej i górnej Austrii — wszystko to jest wynikiem akcji hr. Starhemberga, który storsował wreszcie pozycję kanclerską. Nie tak dawno jeszcze zwrócił się Dollfuss z propozycją współpracy do socjal-demokratów i utworzenia frontu dla walki z narodowymi socjalistami. Po odpowiedzi z tamtej strony nastąpiła pauza. Kanclerz odniósł się pod naciskiem Starhemberga.

Obecnie sytuacja przedstawia się tak, iż ratując siebie i swoje stronnictwo, chrześ.-socjalnych, przed ofensywą Heimwehry z żadnym władcy Starhembergiem na czele, Dollfuss przeszedł do ataku na pozycję socjalistów. Można przypuszczać, iż w planach kanclerza leży osiągnięcie zwycięstwa nad socjaldemokracją austriacką przy użyciu wyłącznym, własnych sił rządowych, tj. wojska, policji i żandarmerji, bez uciekania się do pomocy Heimwehry, a raczej w celu niedopuszczenia jej do wzięcia udziału w akcji. Rząd musi wykazać swoją siłę, za tę tylko cenę może mu się udać utrzymanie pozycji wobec wzrastającej coraz potężniejszej przywódco-ści Heimwehry. Pomoc Starhemberga, gdyby okazała się konieczną, oznaczałaby dla Dollfussa i jego rządu początek końca. Sojusznik usunąłby w najkrótszym czasie dotychczasowego kanclerza z jego stanowiska, zagarniając całą władzę w swoje ręce.

Przebieg walki między stronnictwami politycznymi w Austrii wszedł obecnie w fazę decydującą. Tymczasem,

Pogłoski o zamierzonym ustąpieniu prez. Lebruna.

Paryż, 13. 2. „L'Odre” podaje pogłoskę, jakoby prezydent republiki Lebrun w związku z ostatnimi wypadkami politycznymi zapadł poważnie na zdrowiu. Pewne kółka miałyby się nawet liczyć z możliwością przesilenia na stanowisku prezydenta. Wystąpienie cieszącego się ogólnym poważaniem i ogromną popularnością przewodniczą-

cego izby deputowanych Ferdynanda Bouisson z partji socjalistycznej wskazywałoby na to, że zamierza on wysunąć swą kandydaturę na wypadek wankansu w pałacu Elizejskim. Dziennik dodaje jednakże że pogłoski te winny być przyjmowane z zastrzeżeniem i że są co najpóźniej przedwczesne.

Austria w ogniu rewolucji.

Wiedeń, 13. 2. Rząd związkowy uchwałił na nadzwyczajnej radzie gabinetowej rozwiązanie partji socjalistycznej. Również wiedeńska rada miejska została rozwiązana. Minister opieki społecznej Schmidt został mianowany komisarzem rządowym miasta Wiednia.

Z prowincji napływają doniesienia o krwawych starciach pomiędzy Heimwehrą i siłami rządowymi, a socjalistycznym Schutzbundem. W Grazu zdołali socjaliści, korzystając z ciemności w jakich pograżono jest całe miasto, opanować odwach miejski, gdzie się zabarykadowali. Policja i oddziały Heimwehry otoczyły gmach. Pomiedzy obu stronami wywiązała się zacięta walka. — W Eggenberg (Górna Austria) zginęło podczas walk 2 polic-

jantów i jeden członek Schutzbundu. 14-cie osób doznało ciężkich obrażeń. Walki trwają w miejscowości Bruck nad rzeką Mur w Styrii. Cały okręg przemysłowy górnej Styrii opanowany jest przez ruch rewolucyjny.

Prezydentum policji donosi, że liczba zabitych policjantów wynosi 21. — Straty powstańców nie są znane. Przypuszczalnie są one dość znaczne.

Socjalistyczny burmistrz Grazu został zwołany z urzędu i aresztowany. Obowiązki burmistrza powierzono jednemu z radnych chrześcijańsko-socjalistycznych.

W Ottakring przez całą noc toczyły się walki z udziałem karabinów maszynowych o siedzibę związków socjalistycznych.

Rozpaczliwy opór socjalistów

Reuter donosi: Socjal - demokraci stawiają w dalszym ciągu w stolicy rozpaczliwy opór. Do tej pory wojska rządowe i rewolucjonści stracili ok. 100 osób. Z Linzu donoszą, że sytuacja socjal-demokratów jest rozpaczliwa.

Berlin, 13. 2. (PAT.) Z Wiednia nadchodzą wiadomości, że prócz burmistrza Seitz'a aresztowany został b. prezydent parlamentu austriackiego dr.

Renner. W dzielnicy Florisdorf zabitych zostało 10 policjantów i kpt. policji. W Sommeringu akcja wojska idzie w wolnym tempie, w Neiflingu socjaliści obsadzili kilka budynków i elektrownię. W Ottakring załoga wojskowa została przez Schutzbund osaczona i ostrzeliwana. Rzeźnia w St. Marks została przez Schutzbund zdobyta. W Tyrolu ogłoszono stan wyjątkowy.

Porozumienie Starhemberga z Hitlerem?

Londyn, 13. 2. (PAT.) W Londynie otrzymano wiadomość, że pomiędzy rządem niemieckim a faszystami austriackimi rozpoczęła się mała w tym tygodniu tajne próby porozumienia. Rokowania te prowadzić ma podobno z ramienia rządu niemieckiego wicekanclerz Papen. W razie powodzenia tych rokowań, rząd niemiecki dążyłby gwarantując lojalnego współdziałania z rządem faszystowskim w Austrii, faszyci zaś austriaccy mieliby się zo-

bowiązać do utworzenia nowego rządu, na którego czele stanąłby obecny wicekanclerz Fey. W tym wypadku Austria nie skierowałaby skargi przeciwko Niemcom do Ligi Narodów.

Potwierdzenia tych wiadomości dotychczas nie otrzymano, aczkolwiek z całą stanowczością utrzymuje się pogłoska, że Papen obarczony został misją nawiązania porozumienia, któremu patronować ma podobno Mussolini.

w tej chwili, przedziela pole walki obóz socjalistyczny, obiekt ataku ze strony rządu i Heimwehry. Po pokonaniu tego obozu, po zajęciu jego pozycji przyjdzie do rozgrywki między Starhembergiem a Dollfussiem o pełnię władzy.

Sytuację gmatwa obecność narodowych socjalistów, którzy pragnęliby upiec i swoją pieczeń przy ogniu. Narazie zachowują się oni wyczekująco. Za kilkanaście odbywają się narady, dyskretnie konferencje, których nic i dyrektywy wychodzą z Berlina. Dużo do

powiedzenia ma w chwili obecnej i Rzym, który obserwuje jaknajbardziej wszystko, co się dzieje nad Dunajem. Starhemberg reprezentuje do pewnego stopnia faszizm włoski, cieszy się poparciem politycznym i materialnym Rzymu. Ale i Dollfuss też jest protegowanym Italji, która w ten sposób trzyma w ogniu nadnaddunajskim dwa żelaza. — Kogo ostatecznie podeprze Rzym, a kogo poeci na kaskę losu — jest jeszcze w tej chwili niedopowiedzianym sekretem.

E. R.

Min. Beck w Moskwie.

Moskwa, 13. 2. We wtorek przybył tu minister Beck z małżonką w towarzystwie dyr. gabinetu Debieckiego, radcy M. S. Z. Balińskiego. Na dworcu powitał ministra Becka komisarz Litwinów z małżonką, członkowie kolegium komisariatu spr. zagr. Krestyński, Stomoniakow i Badek, oraz szereg osobistości sowietskich, pozostali członkowie poselstwa polskiego z postem Łukasiewiczem na czele, liczni przedstawiciele prasy sowieckiej i zagranicznej. Na peronie dworca ustawiona była kompanja honorowa. Po odegraniu przez orkiestrę polskiego hymnu narodowego, komisarz Litwinów powitał p. ministra w imieniu rządu sowieckiego.

Z ostatniej chwili

W Poznaniu zmarł najstarszy weteran powstania 1863 r. śp. Melchior Koprucki, przeżywszy lat 99.

Wczoraj w południe przyszedł do stolicy pociąg z Wiednia niezwykłe przepelniony, co należy tłumaczyć masową ucieczką Żydów z Austrii do Polski.

Urzędowanie objął nowomianowany szef Prokuratury S. O. dr. Gustaw Lipsz.

Onegdaj w dzielnicach żydowskich Warszawy doszło do bójk i krwawych awantur pomiędzy komunistami żydowskimi, a członkami „Bundu”. Aresztowano kilkadziesiąt osób.

Ohydny mordera z Lwowa Cybulski stanie wobec wyników śledztwa przed sądem doraźnym.

Katowicka „Polonia” donosi, iż kie rownictwo redakcji „Nowego Kurjera” oraz kierownictwo Ch. D. na Poznańskie objął p. Ed. Bigoński z Bydgoszczy.

Komuniści berlińscy zorganizowali w poniedziałek wiec protestacyjny, na którym domagali się uwolnienia uwięzionych dotychczas Bulgarów Dymitrowa, Tanewa i Popowa oraz komunistów niemieckich Thaelmana i Torglera.

Z Bogoty donoszą, że prezydentem Bolwji został obrany kandydat liberalów Alfonso Lopez. Stronnictwo konserwatywne wstrzymało się od udziału w wyborach.

Parowiec grecki „Meandros” o pojemności 4 tys. ton zderzył się w pobliżu Anglii z parowcem angielskim i zatonął; 27 ludzi załogi zginęli.

Odpowiedź francuska na ostatnią notę niemiecką w sprawie rozbrojenia została we wtorek wysłana do Berlina, gdzie doręczy ją ośrodek rządowi niemieck, ambasador Francois Poncet.

Z Sofji donoszą, że przed sądem wojennym w Warnie, zapadł wyrok w procesie 70 komunistów, oskarżonych o podburzanie wojska do rozruchów. 12 oskarżonych zostało skazanych na śmierć, 4 na karę 15 lat więzienia, 15 na 5 do 7 i pół lata więzienia, 39 oskarżonych uniewinniono.

Związek dla popierania instytucji im. księżąt Mazowieckich donosi, że dzień 15 lutego obchód 300-lecia uznania Warszawy jako stolicy odbędzie dzie się w terminie późniejszym.

